

med hverandre; (Formanden ringer) tør jeg spørge, er det mig, det gælder, thi saa vil jeg slutte?

Formanden: Nei, det er den ærede Rigsdagsmand, som har Ordet.

M. P. Bruun: Den ærede Ordfører har foruden i Udvalgets Betænkning tillige i sit Foredrag idag argumenteret til Forsvar for Majoritetens Indstilling ved at holde sig til Forskjellen mellem Communeafgifterne i Kjøbstæderne og paa Landet. Det er en Betragtning, en Anskuelse, som vistnok ofte vil gjøre sig gjældende, hvergang nemlig der bliver Spørgsmaal om Sammenligning mellem Kjøbstad og Land, og jeg skal derfor tillade mig allerede idag at modstige ham deri, ligesom jeg skal gjøre det, saavidt det staaer i min Evne, i enhver Sag af lignende Bessaffenhed, der kommer paa Bane. Det forekommer mig, at der ligger en fællagtig Betragtning til Grund for denne Argumentation. Jeg kan ikke skjonne rettere, end at, naar Communeafgifterne ere høiere i Kjøbstæderne end paa Landet, da er det ikke, fordi det er Kjøbstæder, men fordi det er en stor Samling af Indvaanere, der, for at opnaae visse Goder, visse Bequemmeligheder, finde sig i at udrede høiere Afgifter. Hvad enten man gaaer ud fra, at det er en Brolægningsafgift eller Lygteafgift eller Politieafgift eller en høiere Fattiggkat, grunder det sig dog paa, at det er visse Fordele, der betales med visse Summer. Dette fremtræder endnu stærkere, synes mig, naar man f. Ex. holder sig til Fattiggkatten. Denne er meget forskjellig i de forskjellige Landcommuner; der kan være Landcommuner, hvor den maaskee er lige saa høi som i Kjøbstæderne, og, hvis man vilde føre denne Argumentation consequent videre, saa vilde man komme til det Punkt, at der ikke kunde føres fra den ene Landcommune til den anden, hvad der var forarbejdet i dem, fordi Afgifterne i den ene var mindre end i den anden. Jeg troer derfor virkelig, at man ved at afhandle dette Spørgsmaal, Forskjellen mellem Kjøbstad og Land, bør holde alle Communalafgifter tilside og kun holde sig

til de Afgifter, der ydes til Staten. Nu er det vel saa, at der er Afgifter til Staten, der svares af Kjøbstæderne, og som ikke i Almindelighed svares af Landet, nemlig Bygningsafgiften; men skulde det ikke være fuldkommen rigtigt, i Analogie med andre Anlæg, ogsaa at lægge denne Afgift paa Bryggerierne paa Landet? Jeg veed ikke, om det skeer, men et Lovudkast, sigtende dertil, vilde vistnok finde Fremme, og maaskee det endogsaa kunde skee uden et Lovudkast alene i Analogie af de bestaaende Anordninger; thi de større Bryggerier paa Landet ere igrunder ikke Andet end Fabrikker og kunde ligesaavel bestattes med Bygningsafgift som ethvert andet Fabrik.

Beutner: Den ærede Ordfører har bemærket, at Loven om Bryggeriernes Frigivelse paa Landet var til Gavn for den fattige Landbefolkning. Det er nu vel sandt, at dette Lovudkast ikke har til Hensigt nærmest at gavne de fattige Kjøbstadbeboere; men jeg troer dog, at det vil blive Folgen af det, saafremt den ærede Ordførers eller Udvalgets Majoritets Mening skulde være grundet, at Bryggerierne paa Landet vilde ødelægge dem i Kjøbstæderne; thi dette vil aldeles ikke kunne skee, uden at Prisen bliver meget lavere, end den hidtil har været paa denne Nødvendighedsartikel, og hvem kommer den i saa Tilfælde tilgode? det er den fattige Befolkning. Jeg troer, at denne vil sætte mere Pris paa at faae Livets Fornødenheder saa billigt som muligt, end f. Ex. paa at have en bedre Gadebelysning eller en mindre daarlig Brolægning. Jeg troer altsaa, at selv fra denne Side kunde man ønske, at § 3 maatte vedblive saaledes, som Udkastet bestemmer. Med Hensyn til den stykkevise Ordning, som den ærede Ordfører har syntes man maatte beklage, da er den jo allerede for en Deel imdegaaet af en anden af de ærede foregaaende Talere (Holberg); men jeg skal dog endnu tillade mig at tilføie, at, saafremt Majoriteten af Udvalget vilde have været fuldkommen consequent i denne Sag, da skulde den have foreslaaet, at hele Loven ikke udkom.